

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na doma račun se po 10 kr. za meec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pet- vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Bismarck agitator.

Kdor hoče trepetati, sedaj je čas za to. Vsaki dan zjutraj, na vse zgodaj si da lahko pretresti svoje živce. Naj le vzame v roke nemški časopis, pa dovolj ima za ves dan. Takšno čudovito moč imajo prvotno oficijozne novine svete nemške države, takoimenovane reptilije. Pa ta moč se potem prelije tudi v dnevnike avstrijskega nemštva in zadosta je imajo vsi, ki so v dotiki z nemško kulturo. Tako se trepet pred francosko vojno napovedbo, trepet, ki je prav za prav lastnina nemške države, prenaša od kraja do kraja in uživa trijumfe v vsem, tudi nenemškem filisterskem svetu. Nekaj dnij sem res vse trepeče.

Strah, kateri se sedaj po nemški javnosti razodeva, zastran vojnih priprav francoskih, je sicer velika sramota za to „veliko in mogočno“ Nemčijo. Saj bi to trepetanje res utegnilo pričati, da je bila Nemčija pred petnajstimi leti slepa kura, ki je zrno našla, da je res, kakor je Bismarck sam javno izrekel, Francijo premagala s pomočjo naključja, slepe sreče. Ali tudi grenka zdravila so večkrat dobra, si Bismarck misli in z vso svojo „genijalnostjo“ vodi sedaj sam zedinjene Nemce v strahopetljivost, jih plaši in straši, da glave vkupe stiskajo, kakor ovce pred nevihto.

Bismarck na volitvenem bojišču, Bismarck agitator! To je sedaj tisti zanimivi politični „sujet“! Agitator ne sme biti izbirčen; kar mu v roke pride, prav pride, če le objekt omami in zvije in za namen priredi. Bismarck bi agitator ne bil, če bi sredstva izbiral in bi na pr. zajce — loviti hotel. Tudi streljati je treba znati. Zadnje dni se je pisalo o skrivnostnem arsenalu, katero se prireja v nekem nemškem arsenalu in je tako, da gore prestavlja, kakor ljubezen. Koga so hoteli s to „raco“ oplašiti, se ne ve. A nekaj tacega, kakor ta skrivnostni „roburit“ dela se po časnikarskih tovarnah Bismarckovih, to so osobito „Nordd. allg. Ztg.“, „Post“ in „Kreuzzeit.“ Ta papirni „roburit“ v Bismarckovej službi hoče razstreliti „centrum“ in „svobodoljube“ nemškega državnega zbora. To je agitatorska puška, katere strel bi nas ravno ne zanimal. Ali zanimivo je, s čim se baše ta puška. Z jedne strani se z grozo piše in pripoveduje, kako

se Francozi pripravljajo za vojno, z druge strani pa se na možgane nemških volilcev pritiska z ukazi, ki se tičejo nemške vojske. Zadnje dni so te le novice prišle iz Berolina, zapored, da je druga drugo pobijala: Francozi bodo pokupili ves žepleni eter na Nemškem, — Francozi bodo pokupili vso prikrinovo kislino na Nemškem, — Francozi kupujejo velikanske gromade desek po Alzaciji, — Francozi delajo velikanske lesenjače ob vzhodnej meji, — Bismarck je zavoljo teh bojnih oprav obrnil se z diplomatskim vprašanjem v Pariz, — oficijalno se zanikuje vsako tako vprašanje, — v velikej vojvodini Badenskej so zasačili francoskega ogleduha, — prepove se, konje izvažati z Nemškega, — na tihem se izda za 60 milijonov pruskih konsolov! — Nemčija bode tudi stavila lesenjače, — Nemška sklicuje 72.000 rezervistov itd.

Mora se reči, da je Bismarck v agitaciji mojster, da tako „genijalne“ agitacije ni še bilo za nobeno volitev, kakor za razpuščeni nemški državni zbor. Upešna je bila tako, da je vse evropske borze z grozo napolnila, tudi najbolj razsodne ljudi preplašila in celo vnanje, trezne državnike v skrb pripravila. Da je Bismarck spretno raztegnil svoje mreže, kažejo nam vojevita poročila iz Berolina, ki so se kakor povodenj razlila tudi po Dunajskih in Peštanskih žurnalih, ki naj bi tudi nam po ušesih donela kakor bojni grom. Ves svet je zamotan v to agitacijo Bismarckovo! Središča trepetanja so borze, iz njih in njihovih glasil se strah širi s telegrafsko hitrostjo od jednega do drugega konca sveta in ali potem ni verjetno, da se bode nemški vaščan in tržan, nemški filister obrnil nazaj k Bismarckovim malikom, da bode ponižno in skesano svoj volitveni glas dal za septenat!

Sedanje agitatorsko počenjanje Bismarckovo bi radi zavrnil v politični predpust in s tem bi stvar bila opravljena. Saj konečno nas posebno ne more zanimati, za kako neumne ima državni kancelar svoje Nemce in na kakšne limanice jih naloviti hoče. Ali vendar je pri vsem tem nekaj zelo resnega. Opazuje se, da izvestja, ki se kujejo v Bismarckovej kovačnici, res prouzročujejo skrbi vojne, tako pa imajo tudi jako pomembne posledice v gospodarstvu držav in v gospodarstvu zasobnem. Vrednostni papirji padajo rapidno, če so količkaj v zvezi

z državnim kreditom, posest izgublja vrednost, za služek se krči in moti, javno nedoverje raste od dne do dne, vse je zbegano. Finančno gospodarstvo pa se pripravlja za nove dolgove, ker vojno ministerstvo zavoljo obče, samodelsko ustvarjene nervoznosti zahteva novih kreditov. Sicer pa se v agitaciji Bismarckovej tako igra z vojno, da ne bo čudnega nič, če se general Boulanger konečno naveliča nemških zdražb in natočevanj in prapor „revanche“ prenese na — nemška tla! In to je vendar malo preveč žrtev za jedini namen, da bi novi državni zbor dovolil za sedem let tisto, kar je za tri leta dovoliti hotel stari zbor. Zlobniše ni še nihče burkuganjal z evropskim mirom, tako ni še nihče blagostanja narodov z nogami teptal, kakor prvi Nemec, knez Bismarck, s sedanjo svojo agitacijo. Ne bi dvakrat dejali, da tudi zanj ne rase breza, ki bode dala šibo zaslužene kazni!

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 4. februvarja.

Smolka ozdravljen zopet predseduje. Poslanec Mauthner in tovariši interpeljuje vlado, kaj je z govoric, da je mir v nevarnosti, boj blizu in da bode treba delegacije pozvati, da dovolijo potrebnih denarjev za vojne priprave. Vprašajo vlado: so li razmere do vnanjih držav še neizpremenjene in ima li kaj upanja, da se mir ohrani. Poslanec Plener interpeljuje, zakaj o volitvi dalmatinskega poslanca Borellija ne poroča legitimacijski odbor. Načelnik odgovarja, da sedaj referenta nema, ker je dr. Poklukar izstopil iz legitimacijskega odbora. Ko bode to urejeno, pridejo volitve v pretresovanje.

Nadaljuje se debata o delavskih zbornicah. Prvi govori znani demokrat Kronawetter. Vse hiči poslušat duhovitega moža in tudi galerije so ne navadno polne. Govori živahno, prepričevalno za svoja demokratična načela ter ostro šiba tako imenovane liberalce. Ti imajo le ime, da so liberalni, v resnici pa tega imena niti vredni neso. Dolžnosti nalagajo vsem, pravice pa prisojajo samo izvoljencem.

Odgovarja mu jako slabotno levičar Exner, toda v bolj kakor uro trajajočem govoru.

Na to vzdigne se minister Bacquehem ter zavrača levičarje, očitajoče mu v nekej interpelaciji

LISTEK.

Undina.

(Spisal André Theuriot; poslovenil Vinko.)

VII.

(Dalje.)

Ko je deva v jutru tistega dne, ki je bil določen za Evonymov povrat, odprla okno ter čula petje petelinov in šumenje mlinskega jezua, ko je videla sebi nasproti gozdnata brda zavita v višnjelkasto soparo, napolnil jej je vso dušo spomin na srečne dni po leti! Kako daleč zadaj ostali so tisti čarobno lepi dnevi! Kakšen je bil prepad mej bodočnostjo, o kateri je sanjala takrat in mej usodo, kateri je zdaj morala gledati v oči! Vse se je bilo tako grozno izpremenilo, in ona je tega kriva! Mislila je, da je sama glavni uzrok nesreče svoje, pahnila jo je v mračen obup. Menila je, da bode tudi življenje ravnalo ž njo kot z razvajenim otrokom, zdaj pa jej je prva izkušnja, istinitost, pripravila smrtno prevaro. Nesreča se je zgodila, rana je bila neozdravljiva ter je dalje krvavela. Zakaj ni takoj

umrla tisti dan, ko je Jacques ostavil Auberive? Smrti se ni bala; že zdavnaj se je bila seznanila ž njo, že takrat, ko je bila v samostanu marmoutierskem požrla košček berolinskega modrila. Smrt je bila bliže opazovana, vendar le nekaj menj strašnega, nego li z dušo in telesom biti last moža, katerega ni ljubila. Mraz jo je pretresel, če se je le spomnila tega... Kako bode še le, ko postane Evonymova žena, njegova žena za celo življenje! Grlo se jej je krčilo, grenke solze napolnile so jej oči. „Ne, ne!“ vskliknila je, „ni mogoče, tega nikdar ne bodem mogla!“

„E, ljuba hčerka moja,“ pravi Celina za njo, le siliti se ne smeš, govori odkrito in razdri to preklicano zaroko.“

„Ah!“ odgovori Antoinetta, „sama sem tako hotela, zdaj pa je že prepozno... Igrala sem s srečo življenja svojega ter jo razdejala!“

„Pojdi no!“ pravi Celina, prijemši jo za roke, „saj še ni vsega konec; meni se vedno tako zdi, da iz tega zakona nič ne bo.“

Antoinetta žalostno zmaje z glavo, a Celina je kljub temu še dalje pomirujoč prerokovala in to s tem večjo sigurnostjo, ker je bila trdno uverjena

o uspehu opominov, s katerimi je poučila Evonyma. Nadejala se je, da so njene trde besede v Evonymu vzbudile premišljevanje, in da se ne vrne poganjat se kot ženin za svoje pravice.

A motila se je. Proti dvanajsti uri čula je Lepotico, lajajočo na dvorišču, in revica je skoro vznak pala, ugledavši Evonyma, spremljevanega od poštnega služabnika, ki je dragocene zavitke z darili za nevesto peljal na samokolnici.

Zaupljive besede Celinine so res kakor mrzel curek uplivala na Evonymovo oduševljenje; toda po svojej navadi je dolgo preudarjal njena odkritja in to premišljevanje ga je vnovič pahnilo v nejasno neodločnost. Njega samoljubje bilo je globoko žaljeno. Bodi si človek še tak filozof iz šole Montaignove, neprijetno je pa vendar le, ako more slišati, da ni vseč lepejši ženski, o kateri je mislil, da je napravil na njo utis. Od tod pa do dvoma o odkritosrčnosti Celinine bil je le še jeden korak.

„Ta oseba,“ mislil si je Evonym, „se nikdar ni mogla sprijazniti z mojo ženitvijo, stopila je na Jacquesovo stran proti meni ter meni zdaj očita poraz svojega varovanca.“

(Dalje prih.)

pristransko postopanje njegovih uradnikov, rekoč da to ni osnovano.

Zatem govori demokrat Türk o delavskih zbornicah. Hudo prijema liberalce, rekoč, nobena stranka ni toliko „fraz“ mej svet in v zbornico poglala, kakor Plenarjeva. Za tem udriha po tem Plenarji neusmiljeno, očita mu nedoslednost, nevednost, zagovarja kmeta pa tudi Bismarcka tako, da je zbornica jako razburjena.

Oglasi se še poslanec Vrabec in brani liberalce in — žide.

Na predlog poslanca Neunerja vsprejme se sklep debate.

Predsednik naznani, da je namesto dr. Poklukarja v legitimacijski odbor izvoljen g. dr. Ferjančič. Prihodnja seja jutri.

Deželni zbor kranjski.

(XV. seja dne 21. januarja 1887.)

(Konec.)

Dr. Poklukar poroča v imenu gospodarskega odseka o nekaterih premembah barjanskega zakona, ki so precej obširni in se vsprejmo brez razgovora.

Prošnja cestnega odbora in občinskega zastopa v Kočevji, da bi se cesta Ljubljana-Kočevje Črnozelj in Kočevje-Brod uvrstila mej deželne ceste, se izroči deželnemu odboru, da bi se na isto oziral pri novem kategoriziranju cest.

Dr. Pa pež poroča v imenu gospodarskega odseka o prošnji občin Trebnje, Mirna, Št. Rupert in drugih za preložitve ceste čez Wagensperk ter navetuje, da se deželnemu odboru naroči, naj potrebno ukrene, da se preložitve omenjene ceste prične že letos in da se od posredno in neposredno prizadetih cestnih odborov zagotovi podpora primernih doneskov. Deželnemu odboru samemu se v ta namen privoli kredit 2000 gl. Predlog se vsprejme. S tem je dnevni red javne seje koučan.

Dr. Moschë predlaga tajno sejo. Ko je tajna seja trajala nad jedno uro, priobče se nastopni sklepi:

1. Deželnim odbornikom se zviša dosedanja funkcijska doklada od 1000 gl. na 1400 gl. počeni od 1. januarja 1887.;

2. Pri deželnih uradih službujočim osobam, posebno zaznamenovanim v dotični prilogi deželnega odbora, torej uradnikom, služabnikom in diurnistom, kakor tudi v tej prilogi nenahajajočim se sekundarijem deželne bolnišnice, se dovolijo za l. 1887. izredno doklade k službeni plači v percentualni izmeri in sicer:

po 10% onim, ki uživajo do 1000 gl. skupnih dohod.,
„ 8% „ „ „ 1500 „ „ „
„ 6% „ „ „ nad 1500 „ „ „
„ 10% služabnikom in paznikom, tedaj v skupnem znesku 3406 gl. iz deželnega zaklada, ter se deželni odbor pooblašča, da jih s 1. januarjem 1887., počeni v mesečnih postecipatnih rokih izplačuje. Predstoječe izredne podpore dovolijo se izključno onim deželnim uradnikom in slugam, kateri poslujejo v vsakem oziru zadovoljno. Ko bi deželni odbor ne imel v posamičnih slučajih prepričanja, da je poslovanje dotičnega tako, sme mu za nekaj časa, ali tudi za vse leto to podporo odreči in ustaviti.

3. Ingrosistu Ivanu Kozjeku se dovoli osobna doklada letnih 50 gl. od 16. novembra 1886., začeni do 16. novembra 1889, ko bode dovršil prvo petletno službeno dobo. Druga prošnja, da bi se mu izbrisalo povračilo še nevrnjenih 1105 gl. se ne usliši.

4. Deželnemu odboru se naroča, kolikor mogoče na to delati, da se bode pobiranje 22. januarja 1887. sklenjene deželne naklade na porabljene opojne žgane pijače pričelo še le po preteku sedanje zakupne dobe.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. februarja

Vest, da bodeta sklicani **delegaciji** je jako vznemirila borzo. Kurs državnih papirjev zlasti ogerskih je hitro padal. Pa tudi prebivalstvo je bilo jako vznemirjeno, kajti sploh se je mislilo, da bode vojna prihodnje pomlad. Cesar sam je porabil prilžnost na plesu velikih obrtnikov v sredo, da pomiri vznemirjene duhove. Izjavil se je da položaj ni tako kritičen, kakor se sploh misli. Delegaciji se bodeta sklicali, da dovolita denar, da se napravijo nekatere potrebne stvari za vojsko. Avstrija je poslednja leta nekoliko zaostala za družimi državami iz štedilnih vzrokov in to mora sedaj popraviti.

Vladarjeva izjava je res nekoliko uplivala. Strah pred vojno začel je polagoma zginjevati. Borza je predvčeraj sicer bila še vedno vznemirjena, a včeraj, ko so tudi od drugod prišla nekoliko ugodnejša poročila, se je malo pomirila. Kurzi se sicer neso povišali, a padali znatno neso več, kar je tudi nekaj. — Delegaciji snideta se baje dne 10. marca. — Danes ali jutri se bode uradno razglasila narredba, ki bode izvažanje konj iz Avstro-Ogerske prepovedala.

Vnanje države.

Novjša poročila iz Belegrada oporekajo vest, da bi bil **srbski** kralj pomilostil vodjo radikalcev Pasića in ga z lastnoročnim pismom povabil v Srbijo.

Turški minister vnanjih zadev, Sajd paša, je naznanil veleposlanikom nazore, katerih se hoče držati turška vlada pri pogajanjih o bolgarskem vprašanju. Hkratu se je izjavil, da bode Turčija le posredovala mej evropskimi velevladmi in Bolgari. Turška vlada se nadeja, da se bode bolgarsko vprašanje v kratkem ugodno rešilo, zlasti ker je ruski veleposlanik izjavil, da bode Rusija tudi radovoljno sodelovala in da želi, da se ta stvar reši v sporazumljenji vseh velevlastij.

Francoski republikanski parlamentarni vodje Floquet, Ferry in Clémenceau imeli so nedavno posvetovanje. Sklenili so vzajemno podpirati sedanje ministerstvo, ker je vnanji položaj tako kritičen. Na ta način se bi še nekaj časa vzdržal Goblet, ž njim pa vojni minister Boulanger. Nemcem se tedaj ne bode še tako hitro spolnila želja, da bi odstopil njim nepovoljni francoski vojni minister.

V **nemških** vladnih krogih se resno bavijo z vprašanjem, če bi sedaj ne bil čas ugoden začetni vojno s Francozi. Nemčija si je omislila puške repetirke, katerih francoska vojska če nema, druge velevlasti pa imajo še dela z orientalskimi zadevami in bi se tedaj morda nobena ne umešavala. Ako Nemčija čaka z vojno, bode pa Francija se za boj bolj pripravila, vsaj Boulanger ogromne vsote zahteva za vojsko. Puške repetirke dobe v kratkem tudi Francozi. Orijske zadeve utegnejo se pobotati in ves položaj Nemčiji neugodno zasukatati. Potem Nemci ne bodo mogli se nadejati, da bi zmagali. Nemci pa tudi že težko prenašajo ogromna bremena za vojsko in zategadelj žele, da se veliki boj s Francijo, ki bode prej ali slej, kmalu izvojuje. Jedina stvar, ki Nemce odvrta od boja, je, da ne vedo, kaj bi storila Rusija. Sicer se nadejajo da bi Rusija porabila to trenutje, da pridobi prejšnji upliv na Balkanu, mogoče je pa tudi, da bi Rusija pustila orijske zadeve v nemar, in se potegnila za Francoze, ko bi bili tepeni, kajti če Nemčija zopet zmaga, utegnili bi Rusiji nevarna postati. Zategadelj je mogoče, da Nemci še počakajo z vojno, četudi bi radi popolnem uničili Francijo, kar priznava celo konservativna „Kreuzzeitung“, in tako odpravili nevarnost, ki neprestano preti Nemčiji.

Grška zbornica otvorila se je predvčeraj s prestolnim govorom, ki se zahvaljuje za simpatije, ki so se skazale povodom proglašenja polnoletnosti kraljeviča prestolonaslednika. Nadalje konstatuje prestolni govor, da so odnošaji z vsemi vlastmi najboljše. Posebno treba gledati na finance, da bode Grška mogla spolnovati svojo narodno nalogo. Zahtevane finančne žrtve ne presegajo produktivnih sil dežele. Redno finančno gospodarstvo povzdignilo je kredit dežele in sedaj se bode zopet lahko nadaljevalo grajenje cest in zboljšavala organizacija vojske. Poslanci morajo gledati, da po svoji moči povzdignejo veljavo Grške. Prestolni govor bil je z naidušenjem vsprejet.

Nezgoda, ki je zadela vojsko v Massauahu je jako razburila **Italijane**. Vse je nevoljno na vlado, da ni zadosti storila za varnost vojske v Massauahu, ali jo pa o pravem času odpoklicala, ako se ta kraj ne da braniti in se sploh ni toliko brigala, da bi bila vedela, kaka nevarnost v Afriki preti Italijanom. Parlamentsko poslopje v Rimu morajo stražiti vojaki. Zbornica je sicer dovolila kredit, da se odpošljejo novi vojaški oddelki v Afriko, a opozicija je pri tej priliki hudo napadala vlado. Položaj v Massauahu je jako kritičen. Po nekaterih poročilih so Abesinci že prisvojili si prve utrdbe pri Massauahu. Tudi ne vemo, če je ta kraj dovolj utrjen, da bi se mogel dolgo braniti proti mnogoštevilnejšemu sovražniku. Abesinci imajo pri sebi tudi mnogo topov. Ne ve se pa, če bodo še o pravem času prišla italijanska podkrepiljenja. Vsakako italijanske posadki preti velika nevarnost. Njeguš, ki je 12. m. m. ostavil svojo prestolnico Aduo, hiti s 15.000 peči in 3000 jezdeci Ras-Aluli na pomoč. Ko se približa Massauahu, hoče Italijanom tudi formalno napovedati vojno. — Jako mnogo je od tega zavisno, kak bode izid tega boja z Abesinci, kaj bode storil Šoaski kralj Melinik. Poslednji je nekda jako naklonjen Italijanom in je nedavno si prisvojil Harrar, ter bi rad otrsnil si abisinsko vrhovno gospodstvo. Ako Melinik začne vojno z Abesinci, bode Italijanom mnogo pomagano. Sploh bodo pa dogodki v Massauahu evropske države prepričali, da so se jako motile ko so si obetale bog ve kake uspehe od kolonialne politike. Francoze stane Tonking mnogo več nego je vreden, o nemških kolonijah v Afriki ni dosti slišati, vsak je vesel, če je le zdravo kožo odnesel iz Afrike. Tudi kongiška država ne obeta

Evropcem nikakega dobička, Massauah je pa Italijane spravil v veliko zadrego. Sedaj se pač ne bode nikdo naiduševal za kolonialno politiko. Govori se, da hoče italijanska vlada v Afriko odposlati cel voj. Princ Ludovik Bonaparte je prosil, da bi šel z vojno v Afriko. Prestolonaslednik Viktor Emanuel pojde tudi iz Assuana v Massuah, da se udeleži boja proti Abisincem. Princ Aleksander Battenberg hoče kot generalni lieutenant stopiti v italijansko vojsko in baje tudi pojde v Afriko.

Dopisi.

Iz Ormoža 3. februarja. (Ganljiv prizor.) Popoludne danes potrudila se je v našo čitalnica stara mati najiskrenejšega branitelja narodnih svetinj že ali za nas po njegovih nazorih nikedar umrlega Božidara Raiča, zvedevši, da krasi čitalnično sobo velika pokojnikova slika in in želeč sliki in s tem svojega preblegega sina še jednok videti.

Milo se je razjokala pri tem prizoru in nam je bilo, kakor da se ž njo joče ves slovenski narod. Dobivši malo sliko pokojnikovo, videzno je bila odškodovana za svoj več kot dveurni pot. Mi pa smo bili ginjeni, — videči žalujočo mater slovensko.

Ormoški slučajno zbrani čitalničarji.

Iz Celja 4. februarja. (Občni zbor podružnice v Celji) družbe sv. Cirila in Metoda na svečnico bil je prav dobro obiskan. Prav zanimiva so bila poročila tajnika gosp. Ivana Dečka, in pa blagajnika gosp. M. Vršeca in A. Perca, iz katerih je razvidno, da je podružnica v preteklem letu prav dobro svojo nalogo izpo njevala. Prva izmej vseh izven Ljubljane osnovanih podružnic prizadevala si je, priboriti si tudi mej prvimi podružnicami, kar se namreč doneskov odrajanjih v osrednjo blagajno tiče, častno mesto. Vso pozornost in največ skrbi pa je obračal odbor podružnični na to, da se osnuje v Celji slov. otroški vrtec, in to prizadevanje bilo je pavskega uspešno, kajti otvoril se je prvi otroški vrtec, ki ga je osnovala družba sv. Cirila in Metoda, ravno tukaj v Celji že 20. decembra l. l. Bilo je sicer silno mnogo zaprek in ovir, kakor je to čitateljem „Slov. Naroda“ že itak znano, a vendar se je posrečilo vse te ovire v primeru kratkem času popolnem odstraniti. Z otvorenjem slov. otroškega vrtca došlo se je vsaj v Celji gotovo korenito v okom onej prej žal vse prepogostej žalostnej prikazni, da se vzgojajo otroci narodnjakov in slovenskih domoljubov v nemškem jeziku, ter da se izgubivajo in odtujujejo svojemu narodu. — Vsakega narodnjaka sveta dolžnost bode torej tudi, da pošilja v ta zavod svoje otroke, da bode vrtec ustrezal svojej nalogi, da ne bodo troški in trud, ki so bili zvezani z osnovanjem, zaman.

Veselo iznenadilo je vse navzočne poročilo blagajnikovo, iz katerega je razvidno, da je imela podružnica v prvem letu svojega obstanka dohodkov 736 gl. 40 kr., stroškov pa samo 17 gl. 40 kr., tako da je odrajtala na osrednjo blagajno 719 gl.

S pravico se je torej po nekotih vprašanjih gg. M. Vošnjaka in Urb. Lemeža odstopivšemu odboru izreklo priznanje za njegovo uspešno delovanje, ter so se na predlog g. M. Žolgarja vsi prejšnji odborniki z vsklikom zopet izvolili in sicer: g. dr. Josip Vrečko prvomestnikom, g. I. Irgel njegovim namestnikom, gosp. Ivan Dečko tajnikom, g. M. Vršec blagajnikom in g. Andrej Perc njegovim namestnikom. Da se odbor dopolni izvoli se na to še gosp. Urb. Lemež tajnikovim namestnikom.

Po izvolitvi konča se zbor, kar je zelo obžalovati, kajti marsikateri bi še rad kaj omenil v interesu društva. Ura za zbor, ob 3. uri popoludne namreč, ni bila nikakor srečno izbrana, kajti že ob 4. uri se je velika večina hotela z brzovlakom odpeljati in se je tudi odpeljala. — Upamo torej, da se bo v prihodnje ura boljše pogodila, ter želimo novo izvoljenemu a ipak že staremu odboru, da tudi v prihodnje tako uspešno deluje v prosep družbe sv. Cirila in Metoda in s tem na korist slovenskemu narodu.

S Krškega 3. februarja. [Izv. dop.] Kakor sem bil „Slovenskemu Narodu“ na kratko že poročal, je „Krški godbeni klub“ s sodelovanjem „moškega pevskega zbora“ (izimši jedno pevsko moč, ki ni hotela radi —? sodelovati) priredil dne 2. februarja na čast prvemu slovenskemu pesniku Val. Vodniku slavnostni koncert. Jako dobro sestavljeni in zanimiv koncertni vsopred je privabil v prostore „bralnega društva“ občinstva v tolikem šte-

vilu, kakor že davno poprej ne. Sleherni, nekoliko pozneje došli, je moral vesel biti, če je sploh še bilo mogoče mu dobiti malo prostora.

Tudi več tujcev iz bližnje okolice (iz Vidma, Leskovca, iz Brežic, Sevnice — vzlasi pa iz Rajhenburga) smo videli v dvorani. Jasen dokaz, da uživa naš „godbeni klub“ obilo simpatij — ne le mej domačini Krčani, ampak tudi mej zavednim občinstvom zunaj!

Predno nadaljujem z denšnjim poročilom, me veže v prve vrste sveta dolžnost, da ves godbeni klub, brez vsake izjeme, javno pohvalim ter mu ključem: „V tem zmislu naprej!“ in zginil bode vsak nasprotnik.

Ravno isto, kakor godbenemu klubu, velja tudi Krškim pevcem, ker dokazali so zopet koliko premorejo, ako delajo složno in vzajemno, če tudi se je od neke strani poudarjalo da pevci nekoliko nazadujejo. To so trditve in natolevanja brez dokazov, ki jih moramo javno ovreči. Vsaj prepričali smo se, da je vse tako, kakor je bilo: pevci so peli jako vrolo, tako, da smo bili vsi prav zadovoljni. Preostaja mi še omeniti onih komadov, koji so občinstvu najbolj dopadali. Novo skladbo: „Hej Krčani!“ koračnico, uglasbil in poklonil Krškemu godbenemu klubu gosp. Viktor Parma je občinstvo vsprejelo s frenetičnim „živijo“ na g. Parma in na občno zahtevanje se je koncem vsopreda morala ponavljati. Hrvatska koračnica: „V boj“ in „Spomin na Kranj“, kvadrilja, sestavljena iz narodnih slovenski pesni od g. V. Parme so napravili na poslušalce velikansk utis. Ko so godci pričeli s slednjo točko, (začne se z „Naprej“) ni bilo ploskanja konca ne kraja. Tudi vse ostale točke je občinstvo živahno odobravalo.

Razvidno je tedaj iz vsega, da se naš voditelj godbenega kluba, gosp. V. Parma, vsestransko trudi za povzdigo domače godbe, ki zasluži javne pohvale, kajti požrtvovalnost njegova za naš godbeni klub je zares velika! Ravno tako zaslužijo javne pohvale vsi sodelujoči udje, ter vsem skupaj še je denkrat ključemo: „Živeli, vrli Krški godci in pevci!“

Iz Ilirske Bistrice 4. februarja. [Izv. dop.] Naša Čitalnica je priredila 2. t. m. veselico v spomin Valentinu Vodniku. Pričela se je s slavnostnim govorom, ki je bil prav dobro sestavljen in izvrstno govoren. Gospod govornik je žel občno pohvalo in gromovito odobravanje. Res idealov in takšnih idealov mora biti prošinjeno naše slovensko ljudstvo, kakeršnih nam je gospod govornik priporočal. Igra „Bob iz Kranja“ se je prav dobro igrala. Ne vemo, komu izmed igralcev in igralke bi dali prednost. Občinstvo je bilo z vsemi popolnem zadovoljno, vzlasi mu je pa ugajal g. Grabež. Naj vam bode, gg. igralci in gospodičine igralke, občna hvaležnost občinstva mala nagrada za obilni trud in požrtvovalnost.

Tudi gg. pevci so bili jako dobro izvršili svojo nalogo. V „Domovini“ sta nam posebno dopadla tenor- in bariton-solo. — Šaljivi prizor „piskrovezec“ je vzbudil mnogo smeha in je posebno zaduža kitica ugajala mnogobrojno zbranemu nežnemu spolu. — Ples je bil živahen. Četvorko je plesalo nad 20 parov, dame v krasnih toaletah. Odlikoval se je pri plesu aranžer plesa g. B. Dvorana je bila lepo okrašena z raznimi slikami in eksotičnimi rastlinami, ki so nam jih poslane nežne roke iz Opatije. Zbrano je bilo toliko občinstva, da se sme trditi, da ga ni bilo že zdavno toliko v Bistriški Čitalnici. Mej odličnimi gosti iz Kastve, Podgrada, Sopijsan, Jelšan, Knežaka in Zagorja smo videli tudi deželna poslanca za Istro g. Slavojca Jenka in Vekoslava Spinčiča, g. poslanca hrvatskega deželnega zbora dr. Bakarčića in g. sodnika Postojinskega.

Blagovolite se tudi 20. t. m. udeležiti maskarade, ki obeta biti letos posebno zanimiva.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je požarni brambi v Šent Janži na Dravskem polji 80 gld. za nakup gasilnega orodja.

— (Slovensko gledališče.) Jutri zvečer predstavlja se znana Nestroyeva burka „Danes bomo tiči“, ki bode gotovo privabila mnogo občinstva.

— (Konečni protigovor.) Uredništvo „Laibacher Zeitung“ se je v današnji številki hrabro nazaj umaknilo in kar je bilo še včeraj „förmliches Handgemenge“ je danes že „nichts weniger als salonfähige Affaire“. Sicer pa rečeno uredništvo neče nič natančnejega povedati, ampak pravi, da neče odpirati svojih predalov skandalozni kroniki,

a da je pripravljeno objaviti nam ustno vse podrobnosti. Po teh besedah bi utegnil kdo sklepati, da se je res lani v kakem narodnem društvu kaj groznega pripetilo. Mi smo včeraj prav pridno poizvedavali, a konečni rezultat je bil ta, da se je lani nekemu, ki se ni dostojno obnašal, pokazalo, kje so vrata. To je pa tudi vse in če ima „Laibacher Zeitung“ ta slučaj v mislih, naj pove, kje je bil „förmliches Handgemenge“, kje dejanje, ki spada v skandalozno kroniko. Jako neplemenito je, sumničiti narodna društva, potem pa licemerski zagotavljati, da neče priobčiti podrobnostij, kajti takim načinom se kazi in bega javno mnenje, kar se ne spodobi nobenemu listu, najmanje pa uradnemu, ki bi moral biti objektivnosti uzor.

— (Strah pred vojno) je drag. V nekem Dunajskem listu čitali smo te dni približni račun, za koliko se je v 14 dneh do srede preteklega tedna znižala vrednost avstrijske in ogerske zlate in srebrne rente, srebra in državnih papirjev brez železniških in drugih obligacij. Vsa škoda bila je že takrat izračunjena na 123 milijonov goldinarjev. Od takrat pa so se kurzi zopet tako močno znižali, kakor pri kakem „krachu“ in smelo se trdi, da je zopet veliko milijonov razločka.

— (Za Erjavčev spomenik) došlo je do slej Goriškemu odboru 423 gld 86½ kr.

— (Vodnikova beseda pri Koslerji) v nedeljo dne 6. februarja je posebno priljubljena, odkar je Ljubljanska Čitalnica Vodnikovo slavnost skrčila na „sijajni ples“. Gotovo bode tudi jutrnja beseda s plesom obilno obiskana od čestilcev slavljenca in prijateljev narodne veselice, ki je v Šišenski Čitalnici vsakokrat zanimiva in skrbno prirejena.

— („Vychod“), izhajajoč v Pragi, ima v svoji letošnji 4. številki nastopni poziv: „Naše gaslo je: Vsak intelizentent Slovan mora ruski znati, samo po tem načinu ima zahodno slovanstvo bodočnost. Da se pa to uresniči, prosimo vse naše prijatelje, naj nam naznanijo, v katerih mestih in trgih v Češki, Moravski, Šleziji ali Slovaški se more učiti rusčine bodisi privatno ali pa v zavodih. Nujno je namreč, da se v tej preznamenitej stvari deluje po stalnem programu in sistematično, da bodo moči po potrebi razdeljene, ondu pa, kjer jih ni, da se dobe. Nujno je tudi to, da se revnejši morejo učiti rusčine brezplačno. Naposled prosimo naše prijatelje, da nam v tem oziru svetujejo in dajo napotil.

— (Društvo „Rudečega križa“.) Da bi vsakdo lahko spoznal in uvidel, kako se je razvijalo društvo „Rudečega križa“, odločil se je c. kr. stotnik Kamilo Geiszberg dati na svitlo lahko razumljiv, jasen grafičen pregled vseh podružnic in naprav „Rudečega križa“; ta grafičen pregled sestavljen je na geografskem zemljevidu avstro ogerske monarhije. Delo pride v teku tega meseca na svitlo. Cena 1 gld. 50 kr. Naročila vsprejema tukajšnje patrijotično deželno pomočno društvo. Mi priporočamo rodoljubom ta grafičen zemljevid v obilo naročanje.

— (V kranjsko hranilnico) uložilo je pretekli mesec 2374 strank 538.923 gld., izplačalo se je 2243 strankam 428.104 gld. 61 kr.

— (Vabilo na maskarado,) katero priredi Čitalnica na Vrhnikih dne 13. februarja 1887 v društvenih prostorih. Začetek ob 8. uri zvečer.

— („Prostovoljna požarna bramba v Trebnjem) priredi v korist društvene blagajnice v nedeljo dne 6. februarja t. l. v prostorih gostilne „Pri lipi“ veselico s tombolo in plesom. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Vabilo k veselici,) katero priredi delavsko bralno društvo v Idriji, v nedeljo 6. t. m. v pivarni pri črnem orlu. Spored: 1. E. Titl: „Slavnostna ouvertura“, godba. — 2. A. Nedved: „Vojaci na poti“, moški zbor. — 3. A. Foerster: „Vodniku v spomin“, mešan zbor s spremljevanjem orkestra. — 4. F. S. Vilhar: „Ustaj!“ mešan zbor. — 5. F. Emerschich: „Variacije slovenskih pesni“, godba. — 6. S. Gregorčič: „Prebiral sem pratko“, deklamacija. — 7. Hr. Volarič: „Slovenca dom“, moški zbor. — 8. F. S. Vilhar: „Bliedi mjesec“, mešan zbor. — 9. „Potpourrie koriških narodnih pesni“, godba. — 10. Tombola. — 11. Ples. — Začetek ob 8. uri zvečer.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 5. februarja. „Wiener Zeitung“ objavlja v sporazumljenji z ogersko vlado izdano prepoved izvažanja konj za vse avstro-

ogersko carinsko ozemlje, veljavno z dnem objavljenja pri vseh carinskih uradih.

Moskva 5. februarja. „Moskovskija Vjedomosti“ priobčujejo velezanimiv članek, ki napada Bismarcka, kateri v orijentski politiki igra ulogo posredovalca Rusiji na škodo, akoravno je izjavil, da Nemčija v orijentu nema nobenih interesov. Ker pomaga napadajoči Avstro-Ogerski, je napadovalec zaveznik. Bismarckova Nemčija tira dvoumno politiko nasproti Rusiji. Bismarck naj se odpove nadaljnim pretenzijam, da bi on bil diktator vsemu svetu.

Pariz 4. februarja. Vojni urad kategorično zanikava vest o mobilizaciji, katero je bil „Temps“ priobčil. Izvestja vseh veleposlanikov, posebno nemškega so pomirljiva.

Metz 4. februarja. Policija je zaplenila znanega Antoina volilni oklic in zaprla uredništvo in tiskarno časnika „Moniteur du Moselle“.

Za Fran Erjavčev spomenik

so nadalje darovali:

Gosp. Anton Žnidaršič, zastopnik banke „Slavije“ na Preru gld. 1.—
 „ Fran Kovač iz Loža „ 1.—
 „ J. Rožina iz Pudoba „ 1.—
 „ J. Štritof iz Starega trga „ 1.—
 „ Jakob Pranecki iz Starega trga „ —.50
 „ Hinko Podkrajšek, učitelj v Radovljici 1.—

V Ljubljani, dne 5. februarja 1887.

Dragotin Žagar.



prinaša v 3. številki sledečo vsebino: I. S. Gregorčič: Lovorika na grob možu. (Franu Erjavcu v spomin.) — II. Ant. Frenček: Iz spominov mlade žene. III. — III. Fr. Gestrin: Kraška roža (pesem). — IV. T. Doksov: Lek srca (pesem). — V. Dr. Ivan Tavčar: Pogorsko življenje. I. Posavčeva češnja. — VI. Ivan Tržina: Hrvaški spomini. (Dalje.) — VII. Andrej Fekonja: Stanko Vraz v „Jezičniku“ XXIV. — VIII. Dr. Fran Celestin: Josip Stritar (Boris Miran). (Dalje.) — IX. Pogled po slovenskem svetu: 1. Slovenske dežele. 2. Književnost. 3. Ostali slovenski svet. — SLIKE: I. Krk v Istri. II. Iz liške vasi. — „SLOVAN“ velja za unanje naročnike za vse leto 5 gld., za polu leta 2 gld. 50 kr. in za četrt leta 1 gld. 25 kr.; za ljubljanske: za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr. in za četrt leta 1 gld. 15 kr.; za dijake pa: 3 gld. 60 kr.

Tujci:

4. februarja.

Pri 10.000: Wiplinger z Dunaja. — Kraniz iz Celja. — Mussard z Dunaja. — Dr. Toner iz Ljubljane. Pri 11.000: Herwisch, Schönwetter, Spitz, Weiss, Niklas, Gerber, Lumpe z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. febr.	7. zjutraj	751.96 mm.	— 8.2° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	751.86 mm.	— 1.2° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	753.42 mm.	— 5.2° C	sl. jz.	jas.	
Srednja temperatura — 4.9°, za 4.1° pod normalom.						

Dunajska borza

dne 5. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	74.80	77.10
Srebrna renta	77.10	79.00
Zlata renta	104.70	108.40
5% marca renta	93.80	96.35
Akcije narodne banke	831.—	844.—
Kreditne akcije	265.10	272.30
London	128.65	128.—
Srebro	—	—
Napol.	10.18	10.12
C. kr. cekini	6.11	6.06
Nemške marke	63.05	62.82½
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	122 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	160 —
Ogerska zlata renta 4%	—	93 —
Ogerska papirna renta 5%	—	84 —
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	100 gld.	105 —
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	112 —
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	100 gld.	126 —
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	99 —
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	172 —
Kreditne srečke	100 g.	16 —
Rudolfove srečke	10	50 —
Akcije anglo-avstr. banke	120	99 —
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	2.15	50 —

Razglas.

Opiraje se na §. 34. prov. obč. reda za Ljubljansko mesto podpisani magistrat javno naznanja, da so imeniki volilcev za letošnjo dopolnilno volitev mestnega zastopa

od 1. do 28. februarja 1887

v magistratnem ekspeditu razpoloženi za splošno pregledovanje.

Ugovori zoper te imenike, bodi si, da je kdo vanje upisan, ki nima volilne pravice, ali pa, da kdo ni upisan v pravem razredu, položiti je

do zadnjega februarja letos.

Ta razglas pošilja se p. n. hišnim posestnikom, da nanj opomnijo za volitev upravičene stranke.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 30. januarja 1887.

Župan: Grasselli.

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vaprjeme dobra in jako priljubljena avstrijska družba. Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70-2)

Moj cenik

za semena, barve in krtače je izšel in se zastoj razpošilja.

Ako bi po pomoti kateri mojih kupovalcev nobenega ne dobil, doposlal se bode mu takoj, ako ga blagovoljno reklamuje. (78-1)

Z velespoštovanjem

G. POPPOVIČ v Zagrebu.

Pariška umeteljska izložba steklenih fotografij

Ljubljani, Schelenburgove ulice št. 4
v novi hiši tik kazine.

Od nedelje 6. februarja do ustevši srede 9. februarja:

IV. serija:

Nemčija in Rén.

Odprto vsak dan od 2. ure popoldne do 8. zvečer.

Ustopnina za osebo 20 kr. — Za šest ustopenic vkupe 90 kr. — Ustopnina za deca 10 kr.

Vsako nedeljo in četrtek nova izložba.

ŽELODČEVA ESENCA

lekarja Piccoli-ja v Ljubljani.

ne ozdravlja samo odrasle, marveč je najboljšje sredstvo za glistave otroke, in marsikatera mati, ki je rabila to lečilo za svoje otroke in družino, nam spriduje s hvaležnim srcem, da jej je to zdravilo obvarovalo otroke najnevarnejših bolezni, ki tolikokrat izhajajo jedino iz glistavosti.

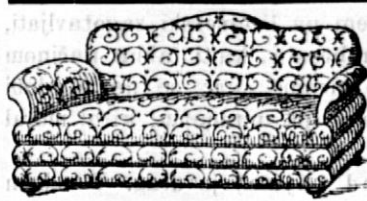
Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah à 10 kr. v Ljubljani samo v lekarni Piccoli, „pri angelju“, Dunajska cesta. V steklenicah à 15 kr. v Novem mestu v lekarni Rizzioli in v mnogih lekarnah na Štajerskem, Koroškem, Primorskem, Tirolskem, v Trstu, Istri in Dalmaociji. (5-5)

Nepremočljive plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,
speditérji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani,
Dunajska cesta št. 15. (554-30)



Da omogočim vsakemu omisliti si, kar je v vsakej sobi najpraktičnejše in najlepše, nastavlil sem svojim divanom za malo časa nizko ceno

25 gl.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim blagom, ki ne izgubi barve. Za dobro delo se jamči. Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izdelujem jih tudi brez istega. Resnim kupcem na deželi pošljem, če želijo, vzorce blaga franco. Gornja nizka cena velja le za malo časa, torej prosim, se pravočasno oglašati z naročili, za katerih najboljšo izpeljavo se jamči.

Anton Obreza,

tapecirar v Ljubljani, Ključarske ulice št. 3.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, n. pr. salonske garniture, žimnice, posteljne uloge i. t. d., izdelujejo se po ceni, brzo in solidno. Poprave v mestu in na deželi prevzemam in izvršujem v občno zadovoljnost. (54-5)

Dunajski, originalni, pristni

TRPOTČEV

izvleček s (podfosfornokislím)

apnom-železom,

kateri izdeluje samo lekar Victor pl. Trnkoczy, lekar na Dunaji, V., Hundsturmstrasse 113.

Izvrstno, že 20 let preskušeno in neprekosljivo zdravilo. Pri začnjenju se sušitel (tuberkulozi), jetiki, slabosti pluč, bluvanju krvi pomaga izvlečkovo apno s tem, da gnojne dele ozdravi (zapneni). — Proti pomanjkanju krvi, bledici, slabosti, škrofeljnim pomaga velepilno kri delujoče železo. — Kašelj, hripavost, katar, zasliženje, težko sapo olajša, ozdravi in odpravi trpotčev izvleček. Iz teh troh zdravilnih sestavin je najgotovješe zdravilo za vse prsne in

plučne bolezni.

Pozor!



Znameniti zdravilni uspehi originalnega izdelka dosežejo se z dvojním uplivanjem trpotčevega izvlečka v zvezi z apnom-železom, kar potrjujejo mnogi ozdraveli z zahvalnimi pismi — katera so v originalu razložena na ogled.



Posebno se opozarja, da je treba paziti, da se moj izdelek ne zamenja s kakim drugim, ki se blizu tako imenuje. Da se dobi vselej pravi izdelek, zahteva naj se pri kupovanju „Trpotčev izvleček z apnom-železom iz Franziskus-lekarne na Dunaji“ (Hundsturmstrasse 113). Da je pristen, mora imeti na zavrtku varstveni znak, ki sta tu zraven (trpotčeva rastlina in sv. Frančišek). Originalna cena gl. 1.10, po pošti 20 kr. več za zavijanje. Glavna zaloga, ki ga vsak dan razpošilja v provincije, je: Franziskus-Apotheke, Wien, Hundsturmstrasse Nr. 113, (kamor naj se pošiljajo pismene naročbe).

Zaloga pri gosp. lekarju U. pl. Trnkoczy-ju v Ljubljani in v lekarnah vseh večjih provincijalnih mest. (854-17)

VIZITNICE

prporočá

„Narodna Tiskarna“
po nizkej ceni.

FERDINAND BILINA & KASCH v LJUBLJANI.

Rokovice za plese

(74-2)

iz fine bele glače-jirhovine lastnega izdelka.

1 par	za gospode z 1 gumbom	gl. —.70.
	„ „ „ 2 gumboma	— .70.
	„ „ „ 4 gumbi	1. —.
	„ „ „ facon Sarah Bernhard s 6 gumbi dolgosti	1.30.
	„ „ „ „ 8 „	1.60.
	„ „ „ „ 10 „	1.90.
	„ „ „ „ 12 „	2.20.
	„ „ „ „ 14 „	2.50.
	„ „ „ „ 16 „	2.80.

Pahljače za plese od danes nadalje za 50% ceneje.

Bele kravate za gospode po 15, 20, 25 in 30 krajcarjev.

Izdatelj in odgovorni urédnik: Ivan Železnikar.

V Calumetu v Severnej Ameriki
dné 25. junija 1886.

Blagorodni, plemeniti gosp. TRNKOCZY,
lekar poleg rotovža v Ljubljani.

Naznanjam Vam, da sem prejel Vašo pošiljatev domačih zdravil, kakeršne Vi napravljate, v svojo največjo zadovoljnost. Prosim Vas tedaj še jedenkrat, po pošti poslati naslednjih izvr-tno uplivojčih domačih zdravil ter Vam hkratu pošljem 9 dolarjev (nad 20 gl. av. velj.) za poplačilo stroškov. Vzlic precejšnjih vožnih stroškov se ne ustrašim naročiti Vaših jako razširjenih domačih zdravil iz Calumeta, Michigan, v Severnej Ameriki, ker jih moji tukajšnji rojaki po pravici močno zahtevajo.

Ostanem Vam udani

Josip Schneller.

v Calumetu, Michigan, Sev. Amerika.

5 dvanajstorie Marijacejskih kapljice za želodec, proti želodčevim boleznim itd., 1 steklenica 20 kr.
5 zavitkov kri čistilnih kroglic, 1 škatljica 21 kr.
1 dvanajstorie cvetú zoper irganje po dr. Mallé-i, proti protinu, revmatizmu itd., 1 steklenica 50 kr.
1 dvanajstorie sokú kranjskih planinskih zelišč s podfosforno-kislím apnom in železom pomešanega, proti plučnim boleznim, kašlju in hripavosti, 1 steklenica 56 kr.

P. n.

Jednakih zahvalnih pisem in naročil za domača zdravila lekarne TRNKOCZY, zraven rotovža v Ljubljani, došlo je poslednji iz vseh držav kontinenta, na stotine iz kronovin Avstro-Ogerske in sicer od zdravnikov, lekarjev, živnozdravnikov, duhovnikov itd. itd. (792-15)

Strojarija (Weissgerberei) in usnjarija

z vsem dotičnim orodjem odda se takoj v najem pod jako ugodnimi pogoji. — Omenja se, da ni tukaj ni daleč okoli ni jednake obrtnije. — Obrtnija je jako na dobrem glasu in obstoji že nad trideset let. Gospodar je odda zaradi bolehnosti.

Ponudbe naj se pošiljajo Antonu Deklevi v Postojni. (49-3)

Vsaki dan

sveže pustne krofe

dobi se v

Janez Föderl-ovi
nasladni pekarni

Lingove ulice. (10-6)

Marijacejske kapljice za želodec,



MARIA-ZELLER TROPFEN
NUR ECHT BEI APOTHEKER TRNKOCZY LAIBACH 1 STUCK 20.

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvršten uspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, kré v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

Svarilo!

Opozarjamo, da se te istinite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkoczy zraven rotovža na Velikem trgu v Ljubljani. (685-18)

Prodaja

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Proti ognju in ulomu varno F. Wertheimovo blagajnico

imeti, je dandanes premožnim p. n. osobam postala nujna potrebnost, zategadelj naj se nikdo ne ustraši stroškov, ki jih stane, ker neso v nobeni primeri z nevarnostjo, v katerem je premoženje, ako je nema.

Udano vamim tedaj na nakup takih blagajnic, ki jih imam vedno dosti v zalogi.

Zastopstvo e. kr. privilegovane tovarne F. Wertheimovih blagajnic za Kranjsko ima

FRAN DETTER

v Ljubljani, na Starem trgu, nasproti železnemu mostu.